

גינזבורג, פסח (כפר ליפניקי בוהלין, כ"ב בניסן
תרנ"ד/28.4.1894 — תל-אביב, ח בשבט תש"ז/
(29.1.1947

צעיר האחים שמעון ויקותיאל (הקפיד לשנות את הכתיב של שני האחים מ"גינצבורג" ל"גינזבורג"). למד תחילה אצל אביו, בעל "חדר מתוקן" ולאחר-מכן קיבל השכלה כללית באודיסה, לשם עבר ב-1912, ונתקרב לחבורת הסופרים העברים שם. ב-1913 יצא לארצות-הברית והיה פעיל בחבורה העברית בניו-יורק. ב-1918 עזב את ארצות-הברית ובמשך שלוש שנים חי בקנדה, שבדיה, נורבגיה ואנגליה. בשנים אלה הכיר את הלשונות הסקנדינביות וספרותן והיה עד שנות הארבעים כמעט המתרגם היחידי מלשונות אלה במקורן לעברית. בימי שבתו בלונדון ערך את המדור לספרות של "העולם" בעריכת א. אידלסון. עלה ב-1922 ועבד בכמה וכמה עתונים יומיים

ושבועיים, בהם אלה שערך בעצמו, בעיקר ב"הארץ"
 (כעשרים שנה), שם שימש כעורך-לילה.
 ראשית פירסומו — שיר ב"השלוח" (1911) ומאז פירסם
 שיריו, סיפוריו ורשימותיו בעתונות ובכתבי-העת. רובה
 של כתיבתו גנוז בעתונות ואך מיעוט שבמיעוט יצא
 לחוד כספרונים: "רגינה אשכנזי" (סיפור. לונדון, תרע"ט),
 "קרית החול" (פואמה על תל-אביב. תרפ"ח), "אדמו-
 מיות" (מחזה. תרפ"ח), "ספור ארצישראלי" (תש"ה).
 אף הוציא ספרונים לילדים, מהם מקוריים ומהם מעובדים.
 תרגומו: ספרי ק. המסון: "ויקטוריה" (וארשה, תרפ"א,
 ת"א, תש"י), "עבדי האהבה" (סיפורים. וארשה, תרפ"ב),
 "מסתורין" (תרפ"ח ואילך) ו"בעלי חלומות" (תר"ץ),
 "האגלים האדומים" לס. אובסטפלדר (וארשה, תרפ"א),
 "נילס לינה" לי. פ. יעקבסון (תרפ"ב), "לוטש הזכוכית"
 לי. זנגויל (תרפ"ז), "אויב העם" לה. איבסן (תרפ"ח),
 "סטואיקון" לגי. גלסוורתי (תרפ"ט), "הבית והעולם"
 לר. טגורה (תר"ץ), שני ספריו של א. מורוא: "די'שראלי"
 (תר"ץ) ו"אריאל" (חיי פ. ב. שלי. תש"ה), "מורה דרך
 לאשה המשכלת אל הסוציאליזמוס והקפיטליזמוס" לגי.
 ב. שאו (א—ג. תרצ"א—תרצ"ג), "הרוצחים הסמויים מן
 העין" לנ. אנג'ל (תרצ"ב), "האדמה הטובה" לפ. בוק
 (תרצ"ג), "אסקימוס" לפ. פרויכן (א—ב. תרצ"ג—
 תרצ"ד), "התאוה לחיים" לא. סטון (א—ב. תרצ"ו
 ואילך), "המלכה ויקטוריה" לגי. ל. סטריצ'י (א—ב.
 תרצ"ז), "רעך" ללורד מלצ'ט (תרצ"ז), "חיי פול גוגין"
 לר. בורנט (תרצ"ז), "גשר סן לואיס ריי" לת. וילדר
 (תש"א), "מעשה פינוקיו" לו. דיסני (תש"ב), "מר
 באנטינג" ו"מר באנטינג במערכה" לר. גרינווד (תש"ד),
 "במבי" לפ. סלטן (תש"ד), "אור יום בשבת" לגי. ב.
 פריסטלי (תש"ד), "שחרית חיי" לו. צ'רצ'יל (תש"ה)
 ו"ארבע מעשיות" לר. קיפלינג (1946). ערך את האנתר-
 לוגיה "שירת העמל" (תש"ז) וכן היה בעורכי ספר
 הלימוד "מעונות" (על תולדות התרבות. כמה מהדורות).
 ניסה בהוצאת העתונים היומיים: "הזמן" (תר"ץ), "חד-
 שות אחרונות" (תרצ"ו), שלא האריכו ימים. היה בעורכי
 השבועון "בוסתנאי" ו"ספר השנה של העתונאים" (תש"ד).
 הוציא וערך את השבועון הראשון המצוייר לספרות
 ולאמנות "החיים" (תרפ"ב) וכן ערך סידרת ספרים
 בשם "הספריה הקטנה", שכללה סיפורים קצרים מקוריים
 ומתורגמים (תרפ"ז—תרפ"ח, תרצ"ב. יצאו ארבעים וכמה
 ספרים).